

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 21 juni 1999 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod op ontbossing", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 28 september 1999 en 12 oktober 1999, op laatstvermelde datum het volgende advies gegeven :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

Luidens artikel 90bis, eerste lid, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 is ontbossing (1) principieel verboden. Van dat principiële verbod kan worden afgeweken wanneer het gaat om "ontbossing in functie van werken van algemeen belang of ontbossing in zones met de bestemming woongebied en industriegebied of een met voormelde gebieden gelijk te stellen bestemming ... mits naleving van de voorschriften van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw en na advies van het Bosbeheer". Luidens het derde lid van artikel 90bis kan de Vlaamse regering bovendien ontheffing van het verbod tot ontbossing verlenen "in functie van andere werken dan deze genoemd in het eerste lid". De Vlaamse regering wordt gemachtigd om de nadere regels betreffende die ontheffing van het verbod vast te stellen.

Uit het vierde lid van het voornoemde artikel 90bis volgt dat iedere ontbossing welke met toepassing van het eerste en het derde lid wordt toegestaan, moet worden gecompenseerd en dat deze compensatie "evenredig" moet zijn. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om de wijze te bepalen waarop de ontbossing gecompenseerd dient te worden.

(1) Luidens artikel 4, 15, van het Bosdecreet moet onder "ontbossen" worden verstaan "iedere handeling waardoor een bos geheel of gedeeltelijk verdwijnt en aan de grond een andere bestemming of gebruik wordt gegeven".

Het voor advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe uitvoering te geven aan de voormelde bepalingen van het derde en het vierde lid van artikel 90bis. Het stelt, enerzijds, de voorwaarden en de procedure vast inzake de compensatie van de ontbossing (hoofdstuk I, artikelen 1 tot 13) en bepaalt, anderzijds, de nadere regels betreffende de ontheffing van het verbod tot ontbossing (hoofdstuk II, artikelen 14 tot 16). Het ontwerp voorziet voorts in toezichts- en strafbepalingen (hoofdstuk III, artikel 17).

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

Luidens artikel 6, § 2, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen moeten de betrokken gewestregeringen onderling overleg plegen wat betreft "de bijzondere bepalingen betreffende de bossen gelegen op het grondgebied van meer dan één Gewest".

In zijn arrest 68/96 van 28 november 1996 heeft het Arbitragehof geoordeeld dat "de in artikel 6, § 2, 1°, bedoelde «bijzondere bepalingen» ... (alle) gewestbepalingen (zijn) die moeten worden toegepast op bossen die zich verder uitstrekken dan de grenzen van het gewest dat die bepalingen uitvaardigt" en dat "daaruit volgt dat, wanneer een gewest van plan is bepalingen aan te nemen die kunnen worden toegepast op bossen waarvan de grenzen die van het grondgebied van het gewest overschrijden, het voorafgaandelijk overleg moet plegen met de andere betrokken gewestelijke overheid of overheden".

.../...

Aangezien de ontworpen bepalingen toepassing kunnen vinden op alle bossen gelegen in het Vlaamse Gewest - dus ook, althans gedeeltelijk, op bossen die zich verder uitstrekken dan de grenzen van het Vlaamse Gewest - dient, overeenkomstig de vermelde rechtspraak van het Arbitragehof, overleg te worden gepleegd met de andere gewestregeringen vooraleer het ontworpen besluit kan worden genomen. De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat zulk overleg in casu niet heeft plaatsgehad.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Het eerste lid van de aanhef moet worden geredigeerd als volgt :

"Gelet op het Bosdecreet van 13 juni 1990, inzonderheid op artikel 90bis, ingevoegd bij het decreet van 21 oktober 1997 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999;"

2. Het tweede en het derde lid van de aanhef dienen te worden weggelaten : de decretale bepalingen waarnaar in die leden wordt verwezen, bieden immers geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

.../...

3. Er dient een lid te worden toegevoegd waarin wordt verwezen naar de akkoordbevinding van de Vlaamse minister bevoegd voor de begroting.

Dispositief

Algemene opmerkingen

1. De in hoofdstuk I van het ontwerp gehanteerde terminologie in verband met de "voorafgaande" compensatie voor ontbossing is uitermate verwarrend.

Een aantal bepalingen van hoofdstuk I wekken de indruk dat de compenserende bebossing effectief moet zijn uitgevoerd of dat de vervangende bosbehoudsbijdrage bedoeld in artikel 5 van het ontwerp effectief moet zijn betaald, vooraleer kan worden ontbost. Zulks zou meer bepaald kunnen worden afgeleid uit :

- artikel 1, tweede lid, luidens hetwelk de "voorafgaande compensatie" als voorwaarde geldt bij een vergunde ontbossing;
- artikel 4 dat bepaalt dat de aanvrager van de vergunning tot ontbossing garantie kan geven dat de gelijkwaardige "voorafgaande compenserende bebossing" zal worden uitgevoerd via een derde;

.../...

- artikel 6 waarin sprake is van "voorafgaande gelijkwaardige bebossing" en van "voorafgaande betaling van een bosbehoudsbijdrage";
- artikel 9 luidens hetwelk de vergunningverlenende overheid als voorwaarde bij de vergunning tot ontbossing moet vermelden dat deze kan uitgevoerd worden vanaf het ogenblik dat aan de "opschortende voorwaarde tot compensatie" is voldaan.

Uit andere bepalingen van het ontwerp blijkt evenwel dat met "voorafgaande" compensatie niet bedoeld is dat de compenserende bebossing moet zijn uitgevoerd of dat de bosbehoudsbijdrage moet zijn betaald, vooraleer mag worden ontbost.

Inzonderheid artikel 2 van het ontwerp is hierbij belangrijk : luidens het eerste lid van dit artikel "(bestaat) een voorafgaande compensatie van de ontbossing ... uit een goedgekeurd voorstel tot bebossing". Uit artikel 2, tweede lid, blijkt dat het in het eerste lid bedoelde voorstel tot bebossing kan worden vervangen door een "bindend" engagement van de aanvrager, hetzij om de compenserende bebossing te laten uitvoeren door een derde, hetzij om de bosbehoudsbijdrage te storten. Die bepalingen moeten m.a.w. worden begrepen in die zin dat aan de voorwaarde van "voorafgaande" compensatie is voldaan zodra het voorstel tot compensatie of het hiervoren bedoelde bindend engagement, uitgaande van de aanvrager, is goedgekeurd door het Bosbeheer.

.../...

Dat in hoofdstuk I van het ontwerp aan de term "voorafgaande compensatie" die specifieke - van het normale spraakgebruik afwijkende - betekenis moet worden gegeven, vindt bevestiging in :

- artikel 1, eerste lid, dat bepaalt dat het verboden is tot ontbossing over te gaan, vooraleer "het voorstel tot compensatie van de ontbossing is goedgekeurd";
- artikel 9 waaruit blijkt dat aan de opschortende voorwaarde tot compensatie kan worden voldaan "middels het verkrijgen van een document van het Bosbeheer waarin (de) door de aanvrager voorgestelde compensatie gunstig wordt beoordeeld".

Die laatste bepalingen, inzonderheid die van artikel 2 van het ontwerp, nemen evenwel niet weg dat de hiervoren aangehaalde bepalingen van de artikelen 1, tweede lid, 4, 6 en 9 de duidelijkheid en transparantie van de ontworpen regeling in het gedrang brengen.

Het is wellicht de bedoeling van de stellers van het ontwerp om in artikel 2, eerste lid, aan te geven dat de term "voorafgaande compensatie", voor de toepassing van de ontworpen regeling, moet worden verstaan in een specifieke, technische betekenis die afwijkt van de in het normale spraakgebruik gangbare betekenis. Hoewel het niet ongebruikelijk is dat om die reden in een normatieve tekst een definitie wordt opgenomen van verder in die tekst gehanteerde termen, moet in casu worden opgemerkt dat de term "voorafgaande compensatie" als zodanig nog alleen voorkomt

.../...

in artikel 1, tweede lid, van het ontwerp. Bovendien moet erop worden gewezen dat werken met definities ook nadelige effecten kan hebben voor de bevattelijkheid van een regeling, inzonderheid wanneer aan de in de regeling gehanteerde termen een betekenis wordt gegeven die zich te ver van het normale spraakgebruik verwijdt. Zoals hiervoren werd aangetoond, is het precies dat effect dat zich in casu voordoet.

Het zou in het onderhavige geval dan ook veruit de voorkeur verdienen de termen "voorafgaande compensatie" (in het opschrift van hoofdstuk I en in artikel 1, tweede lid), "voorafgaande compenserende bebossing" (in artikel 4), "voorafgaande gelijkwaardige bebossing" en "voorafgaande betaling van een bosbehoudsbijdrage" (in artikel 6 en in de bijlage bij het ontworpen besluit) en "opschortende voorwaarde tot compensatie" (in artikel 9), te vervangen door meer adequate termen.

In artikel 1, eerste lid, zou dan bijvoorbeeld alleen de bepaling kunnen behouden blijven dat het verboden is tot ontbossing over te gaan, vooraleer het voorstel tot compensatie van de ontbossing is goedgekeurd. Aansluitend bij die bepaling, zou dan in artikel 2 kunnen worden bepaald dat het voorstel tot compensatie van de ontbossing bestaat uit, hetzij een voorstel tot compenserende bebossing uitgaande van de aanvrager van de vergunning, hetzij een verbintenis van de aanvrager om de compenserende bebossing te laten uitvoeren door een derde, hetzij een verbintenis van de aanvrager om een bosbehoudsbijdrage te betalen als bedoeld in artikel 5. In de overige bepalingen van het ontwerp kan dan verwezen worden naar het (goedgekeurde) voorstel tot compensatie van de ontbossing.

.../...

2. In een aantal bepalingen van het ontwerp wordt verwezen naar begrippen uit de stedenbouwwetgeving (bv. "plannen van aanleg" in artikel 3, "bouwvergunning" in artikel 5). In dat verband moet worden gewezen op het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Het kan derhalve aanbeveling verdienen om in het ontwerp tevens te verwijzen naar de in dat decreet gehanteerde termen "ruimtelijke uitvoeringsplannen" en "stedenbouwkundige vergunning".

3. Voor de nummering van hoofdstukken worden hoofdtelwoorden in Romeinse cijfers gebruikt (Hoofdstuk I, II, III en IV), maar afdelingen worden met Arabische cijfers genummerd. Men schrijve derhalve "Afdeling 1", "Afdeling 2" en "Afdeling 3" in plaats van "Afdeling I", "Afdeling II" en "Afdeling III". Bovendien moet ieder van die onderdelen van de tekst worden voorzien van een opschrift. Wat afdeling 1 van hoofdstuk I betreft, ontbreekt zulk een opschrift.

Bijzondere opmerkingen

Artikelen 1 en 2

Wat de redactie van deze artikelen betreft, wordt verwezen naar algemene opmerking 1 hiervoren.

.../...

Artikel 3

1. Waar het eerste lid van dit artikel voorschrijft dat de compenserende bebossing steeds even groot dient te zijn als de oppervlakte van het te ontbossen terrein, parafraseert het eigenlijk de bepaling van artikel 90bis, vierde lid, van het Bosdecreet luidens welke de compensatie "evenredig" moet zijn (1). Het verdient aanbeveling in de ontworpen bepaling uitdrukkelijk aan te geven dat ze een decretale regeling herhaalt. Door een uitdrukkelijke verwijzing naar het voornoemde artikel 90bis op te nemen, wordt vermeden dat verwarring kan ontstaan over de precieze aard van het in het ontworpen besluit opgenomen voorschrift en dat later uit het oog verloren wordt dat alleen de decreetgever het betrokken voorschrift kan wijzigen.

2. Luidens het tweede lid van artikel 3 dient de compenserende bebossing slechts even groot te zijn als een tiende van het te ontbossen terrein, indien door het Bosbeheer wordt vastgesteld dat het te ontbossen terrein spontaan is verbost na 8 oktober 1990 in zones met de bestemming woongebied en industriegebied of een met voormelde gebieden gelijk te stellen bestemming.

(1) Tijdens de parlementaire voorbereiding van die bepaling werd immers gesteld dat de compensatie o.m. kon bestaan in "een nieuwe bebossing van minstens een gelijke oppervlakte" (Parl. St., Vl. Parl., 1998-99, nr. 1299/10, p. 6).

Die regeling, die allicht is ingegeven door billijkheidsoverwegingen, kan niet verenigbaar worden geacht met artikel 90bis van het Bosdecreet dat uitdrukkelijk bepaalt dat de compensatie "evenredig" moet zijn (lees, overeenkomstig de parlementaire voorbereiding : "van minstens een gelijke oppervlakte"). Het Bosdecreet voorziet niet in de mogelijkheid om van dat voorschrift af te wijken. Het tweede lid van artikel 3 moet dan ook uit het ontwerp worden weggelaten.

3. In fine van het derde lid (dat het tweede lid wordt) schrijve men "in de in artikel 90bis, vierde lid, van het Bosdecreet opgesomde gebieden" in plaats van "in de artikel 90bis van het bosdecreet opgesomde bestemde gebieden".

Artikel 4

Luidens dit artikel kan de aanvrager van de vergunning tot ontbossing "garantie geven dat de gelijkwaardige voorafgaande compenserende bebossing (lees overeenkomstig algemene opmerking 1 : gelijkwaardige compenserende bebossing), conform artikel 3 van (het ontworpen) besluit, zal uitgevoerd worden via een derde. Met die bepaling wordt klaarblijkelijk bedoeld aan te geven dat het uitvoeren van de compenserende bebossing door de aanvrager zelf niet de enige mogelijkheid van compensatie voor de ontbossing is. Het uitvoeren van de compenserende bebossing door een derde is evenwel niet het enige alternatief : er is immers ook nog

.../...

de mogelijkheid om de in artikel 5 bedoelde bosbehoudsbijdrage te betalen. Volledigheidshalve - en mede rekening houdend met het tekstvoorstel voor artikel 2 van het ontwerp (zie algemene opmerking 1) - zou in artikel 4 moeten worden bepaald dat, indien de aanvrager niet zelf de compenserende bebossing zal uitvoeren, er twee alternatieve mogelijkheden bestaan om te voldoen aan de verplichting tot compensatie, namelijk het laten uitvoeren van de compenserende bebossing door een derde en het betalen van de bosbehoudsbijdrage.

Artikel 5

Luidens dit artikel wordt voor de berekening van het bedrag van de bosbehoudsbijdrage uitgegaan van de oppervlakte van het terrein dat overeenkomstig artikel 3 van het ontwerp als compensatie moet worden bebost. De bosbehoudsbijdrage wordt in beginsel bepaald op 120 fr. per m² te bebossen terrein. Wanneer de ontbossing evenwel betrekking heeft op zones met de bestemming woongebied en industriegebied of een met voormelde gebieden gelijk te stellen bestemming, wordt de bosbehoudsbijdrage bepaald op 80 fr. per m². Wat spontane verbossing na 8 oktober 1990 betreft, wordt voor de berekening van de bijdrage slechts rekening gehouden met één tiende van de te bebossen oppervlakte, zoals bepaald in artikel 3, tweede lid, van het ontwerp. Om de redenen uiteengezet in opmerking 2 bij artikel 3, kunnen die beide afwijkende regelingen niet verenigbaar worden geacht met artikel 90bis van het Bosdecreet. In artikel 5 kan derhalve alleen de bepaling worden behouden luidens welke de bosbehoudsbijdrage gelijk

.../...

is aan de oppervlakte, uitgedrukt in m², van het overeenkomstig artikel 3 te bebossen terrein vermenigvuldigd met 120 fr.

Artikel 6

1. Rekening houdend met algemene opmerking 1, zou het eerste (en het tweede (1)) lid van dit artikel als volgt kunnen worden geredigeerd :

"Bij zijn aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning (2) voor ontbossing voegt de aanvrager een voorstel tot compensatie van de ontbossing. Dat voorstel tot compensatie bestaat uit :

- 1° hetzij een voorstel tot gelijkwaardige compenserende bebossing uit te voeren door de aanvrager zelf;
- 2° hetzij een verbintenis van de aanvrager om de gelijkwaardige compenserende bebossing te laten uitvoeren door een derde;
- 3° hetzij een verbintenis van de aanvrager om een bosbehoudsbijdrage te betalen als bedoeld in artikel 5;

(1) Het is niet duidelijk of de volzin die aanvangt met de woorden "Uitgezonderd het geval dat" een afzonderlijk (tweede) lid vormt.

(2) Zie algemene opmerking 2.

- 4° hetzij een combinatie van een voorstel tot niet-gelijkwaardige compenserende bebossing met een verbintenis om een bosbehoudsbijdrage te betalen.

Behalve in het geval bedoeld in het eerste lid, 3°, wordt bij het voorstel tot compensatie een bebossingsplan gevoegd."

2. Aangezien bij het ontwerp slechts één bijlage is gevoegd, vervange men in het laatste lid van artikel 6 de woorden "in bijlage I" door "in de bijlage".

Bovendien moet in dat laatste lid worden aangegeven bij welke instantie de vergunningsaanvraag met het voorstel tot compensatie moet worden ingediend. Zoals blijkt uit artikel 7 is dat, hetzij de administratie die door de Vlaamse regering is aangewezen als bevoegd voor de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, hetzij, indien die administratie niet betrokken is bij de uitreiking van de vergunning, de overheid die de vergunning verleent.

Het kan dan volstaan in artikel 7 te bepalen dat de overheid bij wie het voorstel tot compensatie (overeenkomstig artikel 6, derde lid) is ingediend, dat voorstel, samen met de adviesaanvraag bedoeld in artikel 90bis, tweede lid, doorstuurt aan het Bosbeheer.

.../...

Artikel 8

1. Indien wordt ingegaan op de suggestie om in artikel 6, derde lid, van het ontwerp de instantie aan te wijzen bij wie de vergunningsaanvraag en het voorstel tot compensatie moeten worden ingediend, moeten in het eerste lid van artikel 8 de woorden "de desbetreffende instantie vermeld in artikel 7" worden vervangen door "de bevoegde instantie bedoeld in artikel 6, derde lid". Ook in het derde lid kan dan beter worden verwezen naar die instantie in plaats van naar "de administratie die door de Vlaamse regering is aangewezen als bevoegd voor de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, of indien niet betrokken bij de uitreiking van de vergunning, ... de overheid die de vergunning verleent".

2. Luidens het tweede lid kan het Bosbeheer, indien het oordeelt dat "de door de aanvrager voorgestelde compensatie" niet in overeenstemming is met het ontworpen besluit, een nieuw voorstel van compensatie doen "met bebossing uitgaande van bosplantsoen".

Volgens de toelichting verstrekt door de gemachtigde van de regering wordt met de laatst aangehaalde woorden bedoeld "dat het nieuwe voorstel van compensatie van het Bosbeheer ook over een effectieve bebossing dient te gaan en dat financiële compensatie niet in aanmerking komt". Uit die toelichting blijkt dat in het tweede lid alleen de hypothese wordt onder ogen genomen dat het voorstel tot compensatie betrekking heeft op een compenserende bebossing.

.../...

Om zulks duidelijker tot uiting te doen komen, zouden de woorden "de door de aanvrager voorgestelde compensatie" moeten worden vervangen door "de voorgestelde compenserende bebossing". De woorden "met bebossing uitgaande van bosplantsoen" kunnen dan zonder bezwaar worden weggelaten.

3. Wanneer het Bosbeheer niet binnen de in het eerste lid bepaalde termijn van dertig dagen het document toestuurt waarin het zijn oordeel geeft over het voorstel tot compensatie, wordt zulks, volgens het derde lid van artikel 8, beschouwd als een goedkeuring van het voorstel van de aanvrager. Het ontwerp zou, ter wille van de rechtszekerheid, moeten bepalen hoe de aanvrager kennis krijgt van het feit dat zijn voorstel stilzwijgend is goedgekeurd. Te dien einde zou kunnen worden bepaald dat op het voorstel tot compensatie een vermelding wordt aangebracht luidens welke het voorstel stilzwijgend is goedgekeurd bij ontstentenis van een uitdrukkelijke beslissing van het Bosbeheer binnen de in het eerste lid bedoelde termijn. In artikel 9, tweede lid, van het ontwerp zou dan moeten worden bepaald dat het aldus aangevulde voorstel, samen met de stedenbouwkundige vergunning, aan de aanvrager wordt bezorgd.

4. Luidens het vierde lid is de aanvrager verplicht binnen een termijn van twee jaar na de uitdrukkelijke of stilzwijgende goedkeuring van het voorstel tot compensatie over te gaan tot bebossing.

.../...

4.1. Ook die bepaling gaat kennelijk alleen uit van de hypothese dat het voorstel betrekking heeft op compenserende bebossing. Er zou volledigheidshalve moeten worden bepaald binnen welke termijn de eventueel voorgestelde betaling van een bosbehoudsbijdrage moet plaatshebben.

4.2. Volgens de gemachtigde van de regering wordt met "aanvrager" in het vierde lid "zowel de aanvrager van de vergunning tot ontbossing bedoeld ... (als) de derde waarmee deze aanvrager een overeenkomst tot uitvoering van de compensatie heeft afgesloten". Zulks moet duidelijker tot uiting worden gebracht in de ontworpen bepaling.

4.3. Ten slotte zou nauwkeuriger moeten worden bepaald wanneer de bedoelde termijn ingaat. Gelet op artikel 9, tweede lid, van het ontwerp (1), lijkt het logisch dat het toezenden van de ontbossingsvergunning met het document bedoeld in artikel 8 of met het voorstel waarop is vermeld dat het impliciet is goedgekeurd, het aanvangspunt zou vormen van de termijn.

Artikel 9

Mede rekening houdend met algemene opmerking 1 en met opmerking 3 bij artikel 8, kan artikel 9 eenvoudiger worden geredigeerd als volgt :

(1) Zie, wat de stilzwijgende goedkeuring van het voorstel tot compensatie betreft, opmerking 3 hiervoren.

"Art. 9. De vergunningverlenende overheid vermeldt als voorwaarde bij de verleende stedenbouwkundige vergunning dat deze slechts kan worden uitgevoerd nadat het voorstel tot compensatie is goedgekeurd overeenkomstig artikel 8.

Het document bedoeld in artikel 8, eerste of tweede lid, of het voorstel tot compensatie waarop is vermeld dat het stilzwijgend is goedgekeurd overeenkomstig artikel 8, derde lid, wordt samen met de stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager toegestuurd en maakt integraal deel uit van die vergunning."

Artikel 10

De in dit artikel vervatte begrotingstechnische regeling is zaak van de decreetgever en hoort dus niet thuis in een reglementair uitvoeringsbesluit. Artikel 10 moet derhalve uit het ontwerp worden weggelaten.

Artikel 11

Dit artikel bepaalt dat "indien de ontbossing is gecompenseerd" zulks op verzoek van de aanvrager wordt geattesteerd en dat "in het geval van een bebossing" het bedoelde attest slechts wordt afgegeven na een controle ter plaatse.

Uit die laatste bepaling moet worden afgeleid dat, naar de bedoeling van de stellers van het ontwerp, het

.../...

bedoelde attest ook kan worden uitgereikt wanneer de compensatie bestaat in de betaling van de bosbehoudsbijdrage. Om zulks duidelijker tot uiting te doen komen, zouden in de eerste volzin van artikel 11 de woorden "Indien de ontbossing is gecompenseerd" beter worden vervangen door "Wanneer de compenserende bebossing is uitgevoerd of de bosbehoudsbijdrage is betaald".

Artikel 12

1. Dit artikel heeft enkel betrekking op de hypothese dat compenserende bebossing wordt uitgevoerd, en niet op de hypothese dat een bosbehoudsbijdrage wordt betaald. Om zulks duidelijker tot uiting te brengen, zou de inleidende zin beter worden geredigeerd als volgt :

"De aanvrager die zelf de compenserende bebossing uitvoert of de derde die garant staat voor de uitvoering van de compenserende bebossing, verbindt zich ertoe :".

2. Luidens het bepaalde sub 2° moet de betrokkene zich ertoe verbinden "voor de compenserende bebossing te verzaken aan het vragen van subsidies voor bebossing". De vraag rijst of het geen aanbeveling verdient in de bedoelde subsidieregeling zelf ook een bepaling op te nemen die de bedoelde compenserende bebossing van subsidies uitsluit.

.../...

3. Luidens het bepaalde sub 4° kan het Bosbeheer, "indien het na een controle ter plaatse binnen de vijf jaar na de bebossing vaststelt dat de aanplanting niet geslaagd is, een beroep ... doen op derden voor het uitvoeren van de bebossing en de kosten voor het uitvoeren van deze werkzaamheden en van het onderhoud gedurende vijf jaar na de aanplanting op de aanvrager ... verhalen".

Volgens de toelichting verstrekt door de gemachtigde van de regering wordt een aanplanting geslaagd geacht als "minstens 80 % van de aangeplante bomen na het tweede groeiseizoen (1) nog in leven ... zijn". Die precisering zou in de tekst van het ontwerp moeten worden aangebracht. Bovendien zou moeten worden voorzien in een uitzondering voor gevallen van overmacht (bv. beschadiging van het aangelegde bos door storm, door uitzonderlijke droogte, ...).

Artikel 14

1. Luidens de eerste volzin van paragraaf 1 kan de minister bevoegd voor natuurbehoud ontheffing van het verbod tot ontbossing verlenen op individueel en gemotiveerd verzoek.

Overeenkomstig artikel 90bis, derde lid, van het Bosdecreet kan die ontheffing alleen worden verleend "in functie van andere werken dan deze genoemd in het eerste

(1) Dus niet na vijf jaar.

lid". Ter wille van de overeenstemming met die decreetsbepaling zou in de eerste volzin van paragraaf 1 moeten worden gepreciseerd dat de minister de ontheffing van het verbod tot ontbossing "bedoeld in artikel 90bis, derde lid, van het Bosdecreet" kan verlenen.

2. In het eerste lid van paragraaf 2 moeten de woorden "overeenkomstig het bepaalde in art. 14 § 1" worden vervangen door "overeenkomstig het bepaalde in § 1".

3. In het derde lid van paragraaf 2 schrijve men "Wordt de aanvraag ontvankelijk en volledig bevonden" in plaats van "Wordt de aanvraag ontvankelijk of volledig bevonden".

Artikel 16

Rekening houdend met de opmerkingen die hiervoren werden gemaakt met betrekking tot artikel 6 van het ontwerp, schrijve men in fine van dit artikel "naast het voorstel tot compensatie bedoeld in artikel 6, eerste lid, ook een voor eensluidend verklaard afschrift van deze beslissing voor te leggen aan de instantie bedoeld in artikel 6, derde lid".

Artikel 17

Aangezien het ontworpen besluit alleen strekt tot uitvoering van artikel 90bis, derde en vierde lid, van het Bosdecreet, dient in paragraaf 2 van artikel 17 alleen naar

.../...

dat decreet te worden verwezen. De woorden "het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, en het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996" moeten worden weggelaten.

Bijlage

Onderaan luik 1 van de bijlage dienen de woorden "De derde die borg compensatie" te worden vervangen door "De derde die borg staat voor de compensatie".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	J. SMETS,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. P. DE SOMERE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER